

Ma még virág vagy

Deák Ferenc

*Nem vagy szép virág a kertben,
nem vagy halkröppenésű lepke,
a tested aratástól búzabarna,
és ajkodon éveid bántatlan szedre
zsendül,
s a következetesség csendes férfiarcban
— érlelő nagy derűben is —
végre magát szivedre hajtja
talán, hogy érezzed, te
legifjabb dajka:
nem elég barna lenni, barna
hajjal, barna szívvel várni az estét,
nem elég arról beszélni, amiről eddig beszélgettél!
Nem elég azt a nevet viselned,
amit viseltél.
Megérzed, hogy amiért tegnap
szép voltál — ma azért —
nem lehetnél.
Az arcod megismeri majd
az anyák aggódó arcát
és szived komolyan sajog
s nem egy férfiért szolgál
okosodó kezed,
mert millió asszony lesz a tested
millió csók lesz a
szerelmed, millió név lesz a
neved — egyetlen anya lesz a
neved. Még ma pillangó
vagy, ma még virág vagy,
ma még árulod szedred
fanyar, éretlen szerelmét...
Ma még csak én hívlak egyre
kiáltozva, egyre, egyre!
Ma még csak nekem adatik egy kis részeg este.
Anyámra tekintve valamit érzek,
és kiáltozok érted, egyre, egyre.*